

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 6 (FP og DF) stemte for, 113 (S, V, KF, SF, RV, EL og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 265: Forslag til lov om ændring af kriminalloven og retsplejeloven for Grønland. (Administrativ udstationering til Grønland af indsatte i Anstalten ved Herstedvester og tvangsfuldbyrdelse af offentlige krav).

Af justitsministeren (Bjørn Westh).

(Fremsat 2/5 96. Første behandling 7/5 96.

Betænkning 9/5 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 118: Forslag til lov om ændring af forskellige skatteleve. (International sambeskatning m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 6/12 95. Første behandling 12/1 96.

Betænkning 8/5 96).

Der var stillet 32 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Under Skatteudvalgets behandling af denne sag var Fremskridtspartiet ikke betænkningberettiget, og jeg skal derfor i første omgang fremkomme med vores indstilling til lovforslaget.

Ved førstebehandlingen af lovforslaget var mange med mig stærkt forundrede over mange af de bestemmelser, som nu bliver vedtaget. Vi kunne på daværende tidspunkt godt gøre, at lovforslaget ville give endog særdeles mange besværligheder for de mennesker, der skal efterleve denne lovgivning ude i virkelighedens verden, og jeg må sige, at på det punkt har ministeren vist forståelse og imødekommenhed. Det har resulteret i ganske mange ændringsforslag. Antallet er kommet helt op på 32, hvoraf de 28 er stillet af ministeren, og det vidner jo om, at man ikke gør sit arbejde ordentligt i ministeriet, inden forslaget bliver fremsat i Folketinget.

Det er efter vores mening ikke rimeligt, at der fremsættes et lovforslag, hvor selv samme minister efterfølgende skal komme med hele 28 ændringsforslag. Bevares, en del er konsekvensændringer som følge af nogle ændrede principper. Men når virksomheder, brancheorganisationer osv. henvender sig udefra, må man erkende, at embedsværket i ministeriet ikke har gjort hjemmearbejdet ordentligt, og det synes vi ikke er tilfredsstillende. Bevares, ministeren skal ikke have utak for, at vi får ændringerne med her under andenbehandlingen, men jeg synes, det er et eksempel på, at man burde tage sig mere sammen og sørge for nogle grundigere

høringsrunder, inden lovforslagene fremsættes i Folketinget, så de ikke får den behandling, vi har været vidne til i forbindelse med L 118.

Vi støtter alle de ændringsforslag, ministeren har stillet, for de er velbegrundede alle sammen, og vi støtter ikke de 4 ændringsforslag, som er stillet af henholdsvis SF og Enhedslisten.

Der er dog ét punkt, som jeg stadig er nødt til at dvæle lidt ved, og det er udformningen af lovforslagets § 9. Hr. Jensby fra Venstre var under førstebehandlingen opmærksom på og gjorde meget ud af at fortælle om de 14 punkter under ikrafttrædelsesbestemmelserne. Der er alle mulige mere eller mindre skæve datoer, hvoraf nogle skal gælde med tilbagevirkende kraft. Jeg havde håbet, at vi under udvalgsarbejdet kunne have formået regeringen til at komme med en ikrafttrædelsesdato, så de mennesker, der efterfølgende skal lave regnskab, og de revisorer, der skal få lovforslaget til at fungere, når virksomhederne stiller med deres regnskaber, havde haft noget nemmere ved at finde ud af, hvornår de forskellige bestemmelser træder i kraft, end tilfældet er.

Da jeg så betænkningens bidraget fra Venstre og Det Konservative Folkeparti, hvor man takker for ændringen af § 9, havde jeg egentlig forventet, at ændringen havde været større og mere gennemgribende, end tilfældet er. Der er faktisk kun tale om, at man har ændret en dato i et enkelt af de 14 underpunkter. Men bevares, det er en ændring, som betyder, at en lang række virksomheder ikke kommer i samme klemme, som de ville have gjort, hvis lovforslaget var blevet vedtaget i uændret skikkelse.

Med disse bemærkninger skal Fremskridtspartiet indstille lovforslaget til vedtagelse under den forudsætning, at vi under den igangværende andenbehandling får vedtaget de ændringsforslag, som er stillet af ministeren. Så vil lovforslaget fremstå i en langt bedre, mere kvalificeret og mere gennemtænkt form end ved førstebehandlingen, og så håber jeg, at ministeren fremover vil fremsætte lovforslag i en sådan stand, at vi allerede under førstebehandlingen kan sige, at det er et ordentligt forslag, frem for at vi skal behandle 32 ændringsforslag, som tilfældet er her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, ændringsforslag nr. 2 og 3, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 4, ændringsforslag nr. 5-7, ændringsforslag nr. 8 og 9, ændringsforslag nr. 10 og ændringsforslag nr. 11 og 12 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 13 forkastedes, idet 4 stemte for, 102 imod; 10 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 14 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 15 og ændringsforslag nr. 16 og 17 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 18 forkastedes, idet 4 stemte for, 101 imod; 10 stemte hverken for eller imod.

§ 2 med de foretagne ændringer, §§ 3 og 4, ændringsforslag nr. 19-23, § 5, således ændret, ændringsforslag nr. 24, § 6, således ændret, og §§ 7 og 8 vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 26 til ændringsforslag nr. 25 forkastedes, idet 13 stemte for, 98 imod.

Ændringsforslag nr. 25 om indsættelse af 3 nye paragraffer efter § 8, ændringsforslag nr. 27-32 og § 9, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 256: Forslag til lov om ændring af vurderingsloven og skattestyrelsesloven. (Justering vedrørende vurderingsorganisation, ophævelse af anonymitet i landsskatteretskendelser og genoptagelsesregler m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 24/4 96. Første behandling 2/5 96. Betænkning 14/5 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Heller ikke med hensyn til dette lovforslag var Fremskridtspartiet betækningsberettiget, da Skatteudvalget afgav sin betænkning.

Det er et lidt interessant forslag, fordi der stort set ikke er stillet spørgsmål under udvalgsbehandlingen. Jeg har dog stillet tre spørgsmål, som drejer sig om de problemer, der er med de nuværende vurderingsmænd og det nuværende vurderingsmandssystem.

Ministeren vil som følge af lovforslaget bl.a. få hjemmel til at forhøje lønningerne til vurderingsmændene, og argumentationen for at forhøje lønningerne er, at der inden for den seneste tid er sket det, at op imod 25 pct. af vurderingsmændene har taget deres afsked, og det er jo en ret så alvorlig situation.

Men det efterlader to store spørgsmål. For det første: Bliver det fremtidig praksis, at hvis folk, som er tilknyttet den offentlige sektor, er utilfredse med deres løn- og ansættelsesvilkår, kan de bare indgive deres afskedsbegæring? Og for det andet: Hvis der er mange nok, der gør det, vil ministeren så krybe – ikke til korset, men til Folketinget – og bede om lov til at forhøje vederlaget?

At 25 pct. af vurderingsmændene ikke ønsker at fortsætte, er i sig selv et underligt argument for at forhøje beløbet – især ud fra argumentationen om, at det på grund af den 20. alm. vurdering kan forventes, at der skal gennemføres ekstra mange vurderinger, og fordi de pågældende mennesker ikke har mere end 24 timer i døgn. Det, at man forhøjer deres vederlag,

betyder vel ikke, at de kan stille flere arbejdstimer til rådighed.

Efter vores mening burde denne problemstilling have været løst ved, at man udpegede en række midlertidige ad hoc-vurderingsmænd, som kunne foretage de vurderinger, som der er brug for. Men når vi spørger ministeren, om han ikke synes, det ville være en god idé, er svaret, at for at kunne være vurderingsmand skal man gennemføre en lang og besværlig uddannelse, og inden folk bliver færdige med den uddannelse, forventer ministeren, at den nuværende bølge af vurderinger er overstået. Dertil er kun at sige, at efter vores opfattelse er det helt forkert. I dag er mange ejendomsmæglere, mange advokater og andre med tilknytning til ejendomsandel fuldt ud kvalificeret til at foretage de vurderinger, og de er oven i købet ofte i den situation, at de qua deres erfaringer som f.eks. ejendomsmægler er bedre kvalificeret end nogen af de vurderingsmænd, som nu stiller krav om højere løn.

Men det er jo kun en lille del af forslaget, og da det ikke har været muligt at få ministeren til at indse det fornuftige i vores idé, må vi se på lovforslaget, som det foreligger her ved andenbehandling. Og da en række af de andre bestemmelser i lovforslaget efter Fremskridtspartiets mening bør vedtages hurtigst muligt, kan vi kun sige, at vi nok kommer til at stemme for lovforslaget.

Men vi ærgrer os over, at ministeren har valgt en så kluntest fremgangsmåde set i forhold til den kendsgerning, at der behøves nogle flere vurderingsmænd. Det er jo ikke nok at forhøje gagen; der skal simpelt hen nogle flere mennesker til, sådan at disse vurderinger kan komme til at foregå hurtigt, for ganske mange mennesker – ikke blot almindelige ejendomssejere, men også virksomheder – vil jo få nogle gevaldige forhøjelser på grundlag af den 20. almindelige vurdering, og alle forventer jo, at der vil komme en bølge af klager, hvor vurderingsmænd skal ud at foretage konkrete vurderinger, simpelt hen fordi folk ikke er i stand til at betale de svimlende summer, der som følge af forhøjelserne i forbindelse med den 20. almindelige vurdering vil blive afkrævet i ejendomsskat og i lejeværdi af egen bolig.

Og i betragtning af, at det er almindelige familier, der risikerer at skulle gå fra hus og hjem, fordi de ikke længere er i stand til at betale de meget høje ejendomsskatter og den meget høje lejeværdi af egen bolig, burde man faktisk i